

«Через поле, через гай» Івана Бевза

*Через поле, через гай
Йде до діток Миколай.
У білесенькій торбинці
Він для всіх несе гостинці.
Ходить він завжди вночі
Має від дверей ключі,
Знає, хто живе і де,
Як себе щодня веде.
Чемним діткам, хоч потроху,
У чобітки та в панчохи
Він кладе потішки,
А нечемним — мишки!
Хто це? Швидко відгадай!
Це наш любий... (Миколай)*

«Свято Миколая» Михайла Ровенка

*Є на світі свят багато
Урочистих, визначних,
Але Миколая свято
Найприємніше із них.
Миколай святий — не казка,
Це не Дід Мороз, о ні.
Миколайчику, будь ласка,*

*Ти приходь до мене в сні.
Під подушку я загляну,
Рано-вранці усміхнусь.
Подаруночки дістану,
Миколаю поклонюсь.
Подаруночки — це свято,
Та молю я не про те,
Бережи матусю й татка,
І хай рідний край цвіте.
Люблять діти Миколая,
Шану кожен віддає.
Хто в мольбах його благає,
Всім він поміч подає.
Через нього Божя ласка
З неба сходить до людей.
Миколайчику, будь ласка,
Завітай до всіх дітей.*

«Доброму Миколаю» Оксани Кротюк

*На віконце хукаю,
Шибку протираю:
Чи до мене прийдеш ти,
Добрий Миколаю?
На Землі великій
Діточок багато —*

Чи знайдеш ти стежечку

До моєї хати?

Я не найслухняніший

І не завжди чемний —

Може, сподіваюся

На прихід даремно...

А проте чекатиму,

Хоч і сон змагає.

Вірю, що знайдеш мене,

Добрий Миколаю.

«Святий Миколай іде» Антона Лотоцького

У небі метушня і рух —

Янголята працю мають:

От, одні несуть кожух

Для Святого Миколая.

Інші лагодять санчата,

Навантажують дарунки,

Світять край шляху зірки

Шлють на землю поцілунки.

Сів у сани Миколай

В митрі й теплих рукавицях:

«Янголику, поганяй,

Щоб на землю не спізниться!»

Сріблом сяє з неба путь,

*Мигають зірки, мов іскри,
Коні вихром так женуть —
Ще скоріше шлеться вістка...
Дітвора ж гуде, мов рій,
Жде на гостя нетерпляче:
Хто був чемний — той радій,
Хто нечемний був, хай плаче!*